

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 712

van **IMMANUEL DE REUSE**

datum: 22 mei 2023

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Niet-dringend liggend ziekenvervoer - Personeelstekorten

Vlaanderen is bevoegd voor het niet-dringend liggend ziekenvervoer. Mensen die naar het ziekenhuis moeten voor bijvoorbeeld een onderzoek kunnen er een beroep op doen. Vaak wordt er een beroep op gedaan via het ziekenfonds. Zij staan in contact met verschillende aanbieders. In het verleden zijn er in de commissie vaak al vragen gesteld over de financiële leefbaarheid van deze sector.

Vanuit het werkveld krijgen we echter het signaal dat ziekenwagens vaak niet kunnen uitrijden door het personeelstekort. De bevoegde federale minister gaf in een antwoord aan dat het probleem zich veeleer stelt bij niet-dringend liggend ziekenvervoer.

1. Hoeveel personen doen jaarlijks een beroep op niet-dringend liggend ziekenvervoer?
2. Ontvangt de minister signalen dat er tekorten zijn bij het niet-dringend liggend ziekenvervoer?
3. Hoe vaak kunnen ambulances die instaan voor niet-dringend liggend ziekenvervoer door personeelstekorten niet uitrijden? Graag een overzicht voor de laatste drie jaren. Indien deze cijfers niet bijgehouden worden, waarom niet en zullen ze in de toekomst dan wel geregistreerd worden?
4. Hoeveel klachten zijn er de laatste drie jaren ingediend over niet-dringend liggend ziekenvervoer? Wat waren de redenen van die klachten?
5. Welke initiatieven neemt de minister om ervoor te zorgen dat er steeds voldoende ambulances beschikbaar zijn voor het niet-dringend liggend ziekenvervoer?

**Vlaams
Parlement**

HILDE CREVITS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 712 van 22 mei 2023

van **IMMANUEL DE REUSE**

1. In tegenstelling tot 112 – interventies, die volledig gefinancierd worden door de FOD Volksgezondheid, moeten ritten niet dringend liggend ziekenvervoer niet geregistreerd worden. Er bestaat daardoor geen register met het aantal ritten niet dringend liggend ziekenvervoer.

Recent gaven de mutualiteiten aan dat er 151.937 interventies in een ambulance niet-dringend liggend ziekenvervoer waren in 2022. Deze aantallen zijn interventies die vertrokken vanuit MUTAS en I-mens, die belangrijke dispatchingcentrales voor het niet dringend ziekenvervoer zijn.

Daarnaast kan het niet-dringend liggend ziekenvervoer ook rechtstreeks (door patiënt, huisarts, ziekenhuis, woonzorgcentrum, ...) aan de vervoersdienst wordt gevraagd. Hierover zijn geen cijfers.

2. De laatste maanden krijg ik geen signalen van de ziekenwagendiensten, ook niet binnen de onafhankelijke commissie niet-dringend liggend ziekenvervoer over tekorten aan niet dringend liggend ziekenvervoer. Wel bereikt mij, net als mijn collega minister voor onderwijs, de vraag om het opgemaakte opleidingsprofiel ambulancier niet dringend patiëntenvervoer te finaliseren zodat de opleidingen vanaf september 2023 zouden kunnen starten. Ik heb dit opgenomen met mijn collega bevoegd voor onderwijs.
3. Ziekenwagendiensten moeten ritten niet registreren en ook niet aangeven wanneer ze niet in staat zijn om een gevraagde rit uit te voeren. Het Agentschap zorg en gezondheid vroeg bij MUTAS naar het aantal ritten dat niet kon worden beantwoord. MUTAS geeft aan dat in 2021 1,5% van de aanvragen niet kon worden beantwoord, in 2022 was dit 4,1% en in 2023 is dit 1,8%

De reden waarom ziekenwagendiensten gevraagde opdrachten niet kunnen uitvoeren is niet gekend.

4. In 2023 waren er 15 klachten, in 2022 36 en in 2021 18. De meest voorkomende redenen zijn klachten over (onverwacht hoge) facturen, het niet in orde zijn met de vergunningsvoorwaarden, de organisatie van het vervoer en de dienstverlening.
5. Vandaag kent het niet dringend ziekenvervoer drie vormen: zogeheten liggend ziekenvervoer, zittend ziekenvervoer en rolstoelvervoer. Enkel het liggend niet dringend ziekenvervoer is gereguleerd. Zittend en rolstoelvervoer is vervoer van personen die (meestal met meerdere in een personenwagen of -bus) van en naar zorginstellingen worden gebracht om daar zorg te krijgen. Het klassieke voorbeeld is het repetitief vervoer voor dialysepatiënten. Zittend en rolstoelvervoer is personenvervoer en valt onder de regelgeving van het bezoldigd personenvervoer (het taxidecreet).

Ik wens een duidelijker onderscheid te maken tussen patiëntenvervoer en personenvervoer, zodat voor de noodzakelijke zorg het gepaste vervoersmiddel wordt

ingezet. Daarom wordt binnenkort een aanpassing van het decreet op het niet dringend liggend ziekenvervoer voorgelegd aan de Vlaamse Regering.